

Piispa Mikko Heikka
Saarna 18.1.2009, Järvenpään kirkko
Mark. 1: 14 – 15

Rakas seurakunta, hyvät järvenpääläiset

kaikessa lyhykäisyydessään juuri kuulemamme evankeliumiteksti tiivistää jotakin hyvin olennaista uskostamme: Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Se on täällä! On hyvien uutisten aika!

Itse asiassa evankelista Markus on kirjannut ensimmäiseen lukuunsa Jeesuksen viestintästrategian. Jeesus on hetkeä aiemmin palannut ihmisten keskelle: takana on reilun kuukauden hiljainen jakso, viipyminen erämaan yksinäisyydessä, omaan tehtäväänsä valmistautuen. Taistelu hyvän ja pahan, kutsumuksen ja kiusausten, pelon ja luottamuksen jännevälissä on takana: nyt oma tehtävä loistaa kirkkaana.

Kutsumuksensa kirkkaana mielessään Jeesus siis saapuu ”ihmisten ilmoille”, keskelle Galilean arkista elämänhyörinää. Hänen viestintästrategiansa ensimmäinen kohta paljastuu jo tässä tapahtumassa: Jumalan valtakunnan hyvät uutiset viedään kansan keskelle. Jeesus ei jäänyt odottamaan syrjäisen autiomaan reunalle sitä, että joku tulisi kuulemaan häntä. Hän ei linnoittautunut temppeleholvien suojaan, josta sairaat, uupuneet, ahdistuneet voisivat tarvitessaan etsiä hänet käsiinsä.

Ei! Sen sijaan Jeesuksen kutsumus vei hänet Galilean toreille, kauppakujille ja kalastajien rantanuotioille. Hän oli tavattavissa siellä, missä ihmiset elivät arkeaan ja kipuivat tulevaisuuden huolissaan. Sinne hyvät uutiset kuuluivat ja sinne ne oli vietävä!

Toinen kohta Jeesuksen viestintästrategiassa liittyy sanoman ilmiäsuun. Viesti on selkokieltä, ymmärrettävästi kerrottua ja mutkattomasti muotoiltua. ”Jumalan valtakunta on lähellä. Uskokaa hyvä sanoma”. Myöhemmin Jeesus syventää sanomaansa lukuisin vertauksin, joiden sanat nousevat ”kedoilta, keittiöstä ja kalastajien arjesta” – siis sieltä, mikä on sen ajan ihmisille tuttua ja tavanomaista. Jumalan valtakunta tuotiin ihmisten lähelle myös sellaisin sanavalinnoin, jotka eivät nostaneet sitä kaukasiin sfääreihin, tavallisten kansalaisten saavuttamattomiin, vaan liittivät hyvän sanoman ihmisten omaan kokemusmaailmaan.

Sama tavoite toistuu myös viestin avoimuudessa. Hyvät uutiset on tarkoitettu kaikille, rajoituksetta. Jeesus ei suuntaa viestiään ”jollekin paremmalle kansanosalle”, elämässään kunnostuneille tai moraalisissaan moitteettomille. Hän ei esitä ehtoja eikä rajaa pois ketään. Jumalan valtakunta ja sen hyvä sanoma kuuluvat kaikille! Viestin kuulijoina olivat satunnaiset kulkijat ja kaikki kiinnostuneet. Kukaan ei ollut toista

oikeutetumpi eikä mitään valiojoukkoa poimittu joidenkin toisten kustannuksella. Kaikki kansalaiset – kujilla kulkijat ja yövuorossa valvovat kuin myös työn, perheen tai sairauden huolien keskellä kipuilevat – juuri he ovat hyvän sanoman arvoiset.

Tätä periaatetta Jeesus vahvistaa myös tapahtumasarjalla, joka Markuksen mukaan käynnistyy juuri tästä viestistä: Jeesus kiertää kansan parissa pitkin Galilean kujia ja päätyy lopulta järven rannalle. Hän näkee siellä ammattiaan harjoittavat kalastajat verkoillaan ja ryhtyy juttusille. Pyytää mukaansa. Jeesus tarvitsi tiimiinsä ihmisiä. Nämä tarvitsemansa ihmiset hän kutsui tavallisen kansan keskuudesta. Ei sisäänpääsykuulustelua, ei työhistorian tarkistusta eikä uskon vahvuuden tai sitoutumisen vaatimusta. Hän luotti siihen, että tavalliset ihmiset ovat hyvän sanoman arvoiset ja siten myös kelvolliset viemään sitä eteenpäin. Juuri tässä on koko joulun syvin viesti: Jumala tuli tänne, ihmisten keskelle. Talli ja paimenten keto todistivat pyhän saapumisen tänne ja siellä elävät ihmiset tulivat hyvän sanoman yllättämiksi. Lahja annettiin, tuotiin lähelle kyselemättä; sitä ei tarvinnut ostaa eikä ansaita. Tämän hyvän sanoman vastaanottajina ja eteenpäin viejinä myös meillä on tilaa ja tehtävää.

Kun Jumala tulee lähelle, kun pyhä koskettaa ja kutsuu meitä viestin viejiksi, silloin luottamus leviää keskuuteemme. Jumala luottaa meihin – niin kuin Jeesus luotti aikanaan tavallisiin ihmisiin ja kutsui heitä työtoveruuteen. Hänen palveluksessaan meillä kaikilla on tilaa. Jumalan valtakunnan talkoissa tarvitaan erilaisia ihmisiä – sen portit ovat jokaiselle auki.

Kun Jumala saapuu lähelle, horisonttiin ilmestyy aina myös ihminen. Jumalan läheisyys ei loitonna meitä ihmisistä. Tämänpuoleisuus ja tuonpuoleisuus kietoutuvat toisiinsa. Jumalan kosketus ei vie meitä kauemmas lähimmäisistämme, vaan Jeesuksen esimerkin tavoin kuljettaa meitä sinne, missä ihmiset elävät arkeaan. Siksi, että juuri he ovat hyvän sanoman arvoiset!

Hyvä sanoma Järvenpäässä on juuri tässä: lähellä Jumalaa elävät ihmiset tulevat lähelle ihmistä - löytävät tiensä heidän pariinsa ja omassa arjessaan elävät uskoaan todeksi. Hyvä sanoma on sanomaa Jumalan valtakunnasta, joka on tullut lähelle ja jonka täyteen jäsenyyteen jokainen on tervetullut!